

po poti pogleda svojo šibico, s katero je razlil Jezusu mleko, se prestraši, kajti suha šibica je ozelenela in pognala temno-zelene, narezane lističe. Prestrašen pripoveduje ves dogodek doma materi, ki je bila ostra in stroga žena. Odločno ga pokrega in mu zapové, da naj takoj gre nazaj in naj prosi onega dečka odpuščanja. Ona sama pa bo povrnila skledico in mleko božjemu Detetu.

In res precej odideta: mati odločna, sin pa nerad, ker je bil že takrat paglavec od nog do glave.

Jezus mu je precej odpustil, saj še nikoli hud ni bil nanj. In Marija je še velela materi, da naj čudovito ozelenelo šibico vtakne v zemljo, in da bo ta rastlina še v velik prid človeštvu.

In res se je to zgodilo. Odslej je rman grenka rastlina kot večni spomin razžaljenja Jezusa, a tudi zdravilna, ker jo je blagoslovil sam božji Sin.

In oni hudobni deček? Legenda pripoveduje, da je postal oni paglavec pozneje Kristusov apostol, po imenu Juda Iškarjot. Da je postal izdajalec in se naпослед obesil, je že vsem znano.

Res: mal paglavec, velik hudobnež.

Tvoj angelj te vidi!

Angelček se te raduje,
Če lepo, čisto živiš;
Milo pa tedaj žaluje,
Če se dete pregrešiš.

Misli, kadar zalezuje,
Moti te skušnjave roj:
Angelček pri meni čuje,
Pazi name, je z menoj!

Radoslav.

Podobica v gozdu.

(Dogodba iz življenja.)

Bodi mi stokrat pristrčno pozdravljena hišica rodna! — vsliknil sem radostno dospevši vrh hriba, ko sem zagledal po dolgih letih zopet nekdanjo svojo rojstno hišo tam doli v prijazni dolini, sredi rodovitega polja, zelenih travnikov in sadonosnikov, obdanih krog in krog od bogato zasajenih in plodovitih vinogradov.